

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **T. H.** pre trestný čin **nedovolenej výroby a držby omamnej látky a psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi** podľa § 187 ods. 1, písm. a/, písm. b/, písm. d/, Tr. zák. (zákon číslo 140/1961 Zbierky v znení neskorších predpisov, účinný do 1. januára 2006 – v ďalšom len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí 8. októbra 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený T. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 To 69/06, a na základe ustanovení § 377, § 383, § 384 ods. 1, § 385 ods. 1, § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 a § 391 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 rozhodol

t a k t o:

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 To 69/06, a konaním, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 v **n e p r o s p e c h** obvineného Bc. T. H. a v konaní, ktoré mu predchádzalo aj v ustanoveniach § 2 ods. 2, § 33 ods. 1, § 79 ods. 4, ods. 5 a ods. 6, § 158 ods. 5, § 160 ods. 1, 163 ods. 1, § 220 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. októbra 2002, § 16 ods. 1 Trestného zákona účinného

do 1. januára 2006 a § 187 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Napadnuté uznesenie **s a z r u š u j e .**

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 13. júna 2006, sp. zn. 2 T 311/03.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Bratislava V sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13. júna 2006, sp. zn. 2 T 311/03, bol obvinený Bc. T. H. uznaný vinným zo spáchania trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

6. februára 2001 o 22.00 hod. v B. na hraničnom priechode R. bol kontrolovaný príslušníkmi colnej správy a pri kontrole mu bola nájdená kovová nádobka s obsahom neznámej látky rastlinného pôvodu s obsahom 3,3 g v zadnom vrecku nohavíc, ktorá pri skúške narkotestom reagovala ako marihuana a expertíznym skúmaním KEÚ PZ B. bolo zistené, že sa jedná o rastlinný materiál vykazujúci znaky typické pre rastlinný rod Cannabis (konope) o hmotnosti 3,3 gramu 7,6 % hmotnostných, čo zodpovedá 6 - 7 priemerným dávkam, pričom rastlina konope je v zmysle zákona č. 139/98 Z.z. zaradená do I. skupiny omamných látok.

Za to mu bol podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorý mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Bc. T. H. odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 To 69/06, podľa § 256 Tr. por. zamietnuté.

Okresný súd Bratislava V predložil 6. mája 2008 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie podané obvineným Bc. T. H. prostredníctvom obhajcu Mgr. R. T. PhD. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 To 69/06.

V mimoriadnom opravnom prostriedku obvinený Bc. T. H. uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. (pri ustanoveniach Tr. por. – Trestného poriadku viažucich sa výlučne k dovolaniu pôjde v tomto rozsudku vždy o ustanovenia zák. č. 300/2005 Z.z. účinného od 1. januára 2006) argumentujúc tým, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 13. júna 2006, sp. zn. 2 T 311/03, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn. 1 To 69/06, považuje za vecne a právne nesprávne, a preto ich z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Trestného poriadku v celom rozsahu napáda dovolaním.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006 je podľa jeho názoru založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a preto považuje za naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku. Nakoľko k uvedenej chybe došlo v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu z 20. septembra 2006, je chybný aj rozsudok z 13. júna 2006.

V konaní predchádzajúcom uzneseniu z 20. septembra 2006 bolo podľa jeho názoru zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, a preto považuje za naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Uznesenie z 20. septembra 2006 je podľa názoru obvineného Bc. T. H. založené na nesprávnom právnom posúdení, a preto považuje za naplnený aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Na základe ním vykonaného rozboru, z akých dôvodov boli tieto dovolacie dôvody naplnené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. septembra 2006, sp. zn.

1 To 69/06, ako aj jenu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 13. júna 2006, sp. zn. 2 T 311/03, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

V zmysle § 139 ods. 1 písm. b/ alinea cc/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, avšak podané odvolanie bolo zamietnuté.

Rozsudok okresného súdu sa v dôsledku uvedeného stal právoplatným zamietnutím odvolania obvineného Bc . T. H. uznesením krajského súdu 20. septembra 2006.

Podmienky na konanie o podanom dovolaní boli preto splnené nielen tým, že obvinený podal odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu a o tomto bolo rozhodnuté zamietnutím, ale aj tým, že dovolanie podal prostredníctvom obhajcu na súde, ktorý rozhodol v pôvodnom konaní v prvom stupni a v zákonnej lehote uvedenej v ustanovení § 370 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po takomto zistení súc viazaný dôvodmi dovolania v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. a postupujúc podľa § 383 Tr. por. na verejnom zasadnutí, preskúmal podľa § 384 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 a § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní.

Obvinený Bc. T. H. ako dôvody dovolania uvádzal ustanovenia §371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Preskúmaním nebolo zistené porušenie práva na obhajobu, ktoré spočíva v ukrátení obvineného na tomto jeho zákonnom práve spočívajúcom v celom rade ustanovení Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006, ktoré mu zaručovali komplexné uplatnenie práva na obhajobu v tomto konkrétnom trestnom konaní. Treba však podotknúť, že ide o práva osobné viažuce sa konkrétne na obvineného Bc. T. H., v tejto konkrétnej veci a nemožno ich vyvodzovať automaticky z porušenia iných práv, resp. naplnenia iných dôvodov dovolania, ako tomu je práve v tomto prípade.

Obvinený Bc. T. H. v dovolaní dôvodil, že jeho právo na obhajobu bolo porušené preto, lebo súdy nepostupovali v súlade so zákonom, keď mu odňali právo klásť otázky svedkovi P. P., ktorý využil právo odmietnuť vypovedať a tiež nedostatočným odôvodnením svojich rozhodnutí, ktoré sú z tohto dôvodu nepreskúmateľné.

Napriek tomu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky si úplne osvojuje tvrdenia uvedené v dovolaní týkajúce sa nesprávneho a preto nezákonného postupu pri odnímaní drog zaistených u obvineného Bc. T. H. 6. februára 2001 o 22.00 hod. v B. na hraničnom priechode R., pokiaľ ide o ich popisanie (či a v akom boli obale, koľko presne vážili, kde sa u obvineného pred odňatím nachádzali tak, aby nemohli byť zamenené napríklad s drogami zaistenými u P. P. alebo inými) v zápisnici o odňatí vecí, o pribratie nezúčastnenej osoby, najmä ak mal obvinený Bc. T. H. zápisnicu odmietnuť podpísať a nebola mu vydaná jej kópia alebo potvrdenie o prevzatí, nestotožňuje sa s tvrdením uvedeným v dovolaní, že obvinenému Bc. T. H. bolo týmto nezákonným postupom colného orgánu a policajného orgánu odňaté právo na obhajobu.

Rovnako namietané porušenie práva na obhajobu obvineným Bc. T. H. tým, že nemohol klásť otázky svedkovi P. P., je v rozpore s uplatnením zákonného práva uvedeného svedka odmietnuť vypovedať.

Ústava Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb.) v článku 47 ods. 3 ustanovuje, že účastníci sú si v konaní pred súdmi a inými štátnymi orgánmi rovní.

Ak teda Ústava Slovenskej republiky stanovuje v čl. 47 ods. 1, že každý má právo odoprieť výpoveď, ak by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe. Svedok P. P. využil takéto právo) a rovnako podľa Ústavy Slovenskej republiky a jej čl. 50 ods. 3 obvinený (v prerokúvanom prípade Bc. T. H.) má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby, a aby sa mohol obhajovať sám (v rámci práva na obhajobu môže i klásť otázky svedkom) alebo prostredníctvom obhajcu, nemožno priznať jednému z účastníkov trestného konania viac práv, než inému a na jeho úkor.

Podobne dovolací súd nemohol prisvedčiť námietke, že právo na obhajobu obvineného Bc. T. H. bolo porušené nedostatočným odôvodnením rozhodnutí okresného i krajského súdu. V zásade platí, že sa preskúmvajú a opravné prostriedky sa podávajú proti výrokom rozhodnutí. Niektoré rozhodnutia dokonca odôvodnenie neobsahujú, hoci je proti nim prípustný opravný prostriedok. Napriek skutočne nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutí, najmä, pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov, nebolo týmito nedostatočnými dôvodmi porušené právo na obhajobu, pretože nijako nemarilo možnosti obvineného Bc. T. H. využiť právo podať opravné prostriedky a v nich namietat' i uvedený nedostatok.

Dovolací súd preto nevyslovil naplnenie dovolacieho dôvodu – porušenie práva na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., z dôvodov uvádzaných obvineným Bc. T. H., ale z dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní (colné orgány a policajné orgány a vyšetrovatel') hoci drogy boli obvinenému Bc. T. H. odňaté okolo 22.00 hodiny 6. februára 2001, zápisnica o tom bola spísaná síce až s dátumom 7. februára 2001, ale vzhľadom na to, že išlo o zaist'ovací úkon, začalo sa ním trestné stíhanie podľa § 160 ods. 1 Tr. por. a zároveň, najneskôr po dodaní výsledkov expertízy na odňaté drogy vo februári 2001 boli splnené podmienky i na vznesenie obvinenia podľa § 163 ods. 1 Tr. por., čím by boli dané obvinenému Bc. T. H. takmer hneď po spáchaní skutku práva obvineného, vrátane voľby obhajcu a ďalších práv uvedených v § 33 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 33 ods. 1 Tr. por. obvinený má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, nie je však povinný vypovedať. Môže uvádzať okolnosti a dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné

prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní. S obhajcom sa však v priebehu svojho výsluchu nemôže radiť o tom, ako odpovedať na už položenú otázku. Môže žiadať, aby bol vyslúchaný za účasti svojho obhajcu, a aby sa obhajca zúčastnil aj na iných úkonoch prípravného konania (§ 165). Ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, môže s obhajcom hovoriť bez prítomnosti tretej osoby. Uvedené práva prislúchajú obvinenému aj vtedy, ak je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Podľa § 160 ods. 1 Tr. por., ak nie je dôvod na postup podľa § 159 ods. 1, ods. 2 alebo ods. 3, vyšetrovateľ alebo policajný orgán začne trestné stíhanie bezodkladne, najneskôr však do 30 dní od prijatia oznámenia. Trestné stíhanie sa začína vydaním uznesenia. **Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne vyšetrovateľ alebo policajný orgán trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu**, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania vyšetrovateľ alebo policajný orgán upovedomí oznamovateľa a poškodeného, ak je známy. Uznesenie treba doručiť prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

Podľa § 163 ods. 1 Tr. por., **ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, vydá vyšetrovateľ alebo policajný orgán bez meškania uznesenie**, že sa táto osoba stíha ako obvinený. Obvinenému sa uznesenie oznámi (§ 137) do troch dní, najneskôr však na začiatku jeho prvého výsluchu. Obvinený má právo žiadať o primeraný odklad prvého výsluchu na účely prípravy obhajoby; o tejto skutočnosti musí byť poučený. O dĺžke odkladu rozhodne vyšetrovateľ alebo policajný orgán bez meškania. Odpis uznesenia o vznesení obvinenia zašle vyšetrovateľ alebo policajný orgán do 48 hodín prokurátorovi, a ak je obvineným sudca, súdny exekútor, notár, znalec, prekladateľ alebo tlmočník, aj ministrom spravodlivosti.

Tým, že vyšetrovateľ, hoci mal už koncom februára 2001 výsledky expertízy o zadržaných drogách k dispozícii, boli splnené podmienky na to, aby bolo Bc. T. H. vznesené obvinenie, a tým daná možnosť obhajovať sa všetkými prípustnými prostriedkami trestného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už predoslal, že zápisnica o odňatí drog u obvineného Bc. T. H. zo 7. februára 2001 v B. na hraničnom priechode R. nebola vykonaná v súlade so zákonom, najmä ustanoveniami § 79 ods. 4 až ods. 6.

Podľa týchto ustanovení k odňatiu veci sa podľa možnosti príberie osoba, ktorá nie je na veci zúčastnená. Zápisnica o vydaní a odňatí veci musí obsahovať aj dostatočne presný opis vy danej alebo odňatej veci, aby nemohla byť zamenená s inou vecou. Osobe, ktorá vec vydala, alebo ktorej bola vec odňatá, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, hneď písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo odpis zápisnice.

Porušením týchto ustanovení došlo nielen k závažným pochybnostiam o tom, ako boli drogy a od ktorej osoby odňaté, v akom množstve, v akom obale, a chýbalo vyjadrenie dotknutých osôb, ktorým boli drogy odňaté (obvinený Bc. T. H. a svedok P. P.), ale pri procesnom postupe, či už colných alebo policajných orgánov došlo k celému radu pochybení aj pri odovzdávaní zaistených vecí a zaistení osôb. Dátumy zápisníc nesúhlasia s dátumom vykonávania úkonov, nie je zrejmé, kedy boli zaistené (fakticky zadržané) osoby, prepustené zo zadržania, a aký bol dôvod ich skoro osem hodinového obmedzenia osobnej slobody. Napriek tomu, že už pri odnímaní drog tieto orgány vedeli, že pôjde o podozrenie z trestného činu, postupovali pri zaist'ovaní vecí a osôb ďalej podľa colného, resp. zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore. Najzávažnejšie pochybenie, ktoré rezultovalo s nedôslednosťou pri odnímaní drog a spisovaní zápisnice o tom bolo, že vyvstala takmer neodstrániteľná pochybnosť o tom, aké množstvo drogy bolo odňaté obvinenému Bc. T. H. a aké množstvo svedkovi P. P..

Majúc na zreteli ustanovenie § 158 ods. 5 Tr. por. účinného do 1. októbra 2002, podľa ktorého o obsahu vysvetlení, ktoré nemajú povahu neodkladného alebo neopakovateľného úkonu, sa spíše úradný záznam. Tento záznam slúži prokurátorovi a obvinenému na zváženie návrhu, aby osoba, ktorá takéto vysvetlenie podala, bola vyslúchnutá pred súdom ako svedok, a súdu na úvahu, či takýto dôkaz vykoná. Záznam v konaní pred súdom nemožno použiť ako dôkaz. Ak je ten, kto podal vysvetlenie neskôr vyslúchaný ako svedok alebo ako obvinený, nemôže sa mu záznam predložiť.

Záznam o podanom vysvetlení obvineným zo 7. februára 2001 nemôže v súlade s týmto ustanovením slúžiť ako dôkaz. Obvinený o skutku vypovedal v prípravnom konaní a v konaní

pred súdom, pričom uviedol, že mal jednu krabičku s drogou a nie dve. V nej mala byť droga na jedno použitie – na jednu dávku. Nevedel uviesť koľko droga vážila.

Vzhľadom na vážne pochybnosti o množstve odňatej drogy obvinenému Bc. T. H. a svedkovi P. P., ktoré sa nepodarilo odstrániť ani výsluchom colných a policajných orgánov, mal už okresný súd konať v zmysle zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 2 Tr. por. – in dubio pro reo – v pochybnosti v prospech obvineného Bc. T. H. spod obžaloby oslobodiť.

Konanie okresného a fakticky aj krajského súdu v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého pri svojom rozhodnutí smie súd prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Napriek celému radu výsluchov svedkov o tom, koľko drog bolo odňaté obvinenému T. H. a koľko svedkovi P. P., vychádzali súdy len z domnienok a nakoniec z najnižšieho možného množstva, ktoré vrátil zo skúmania Kriminalisticko-expertízny ústav Policajného zboru v Bratislave. Nevykonali však dôkaz, ktorý by usvedčoval obvineného Bc. T. H., že práve on mal pri sebe 6. februára 2001 okolo 22.00 hod. v B. na hraničnom priechode R. 3,3 gramu neznámej látky rastlinného pôvodu, ktorá pri skúške narkotestom reagovala ako marihuana a expertíznym skúmaním KEÚ PZ B. bolo zistené, že sa jedná o rastlinný materiál vykazujúci znaky typické pre rastlinný rod Cannabis (konope) o hmotnosti 3,3 gramu 7,6 % hmotnostných, čo zodpovedá 6 - 7 priemerným dávkam, pričom rastlina konope je v zmysle zákona č. 139/98 Z.z. zaradená do I. skupiny omamných látok.

Týmto postupom aj okresný aj krajský súd opreli svoje rozhodnutia o nezákonne vykonaný dôkaz – zápisnicu o odňatí drog obvinenému Bc. T. H. zo 7. februára 2001, sp. zn. Tr -3/2001 (č. 1. 6), ktorý je v rozpore s ďalšími dôkazmi na č. 1. 5, 8 a nasl., a výsluchom obvineného. Nezákonný dôkaz nemožno vykonať zákonným spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že ako okresný tak i krajský súd, ktorý navyše porušil ustanovenie § 256 Tr. por., keď dôvodné odvolanie obžalovaného zamietol, opreli svoje rozhodnutia o nezákonne vykonaný dôkaz, a mali pritom postupovať v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného.

V prípade, že súdy oboch stupňov boli presvedčené, že dôkazy boli vykonané zákonne a vytvárajú dostatočný podklad pre vyslovenie viny, že obvinený Bc. T. H. mal pri sebe 6. februára 2001 pri colnej kontrole drogy najmenej na 6 – 7 priemerných dávok, mali toto konanie kvalifikovať v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006.

Podľa tohto ustanovenia trestnosť činu sa posudzuje, a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, súc prísne viazaný hypotézou nemennosti skutku v konaní o dovolaní, zistil jeho nesprávne právne posúdenie.

Odhliadnuc od pochybenia oboch súdov, keď za základ svojho rozhodnutia vzali nezákonne vykonaný dôkaz, mali oba sudy kvalifikovať skutok uvedený v rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 13. júna 2006, sp. zn. 2 T 311/03, ako trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 a nie podľa dovedy platného Trestného zákona a jeho ustanovenia § 187 ods. 1, písm. a/, písm. b/, písm. d/.

Z vykonaných dôkazov bolo preukázané, že drogu si obvinený Bc. T. H. zadovážil pre vlastnú potrebu, a teda jeho konanie nemalo byť podľa ustálenej súdnej praxe kvalifikované aj ako dovoz a kúpa takej látky, ale len ako jej prechovávanie po akúkoľvek dobu - podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Podľa tohto ustanovenia, kto neoprávnene omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor prechováva po akúkoľvek dobu, potresce sa odňatím slobody na dva roky až osem rokov alebo prepadnutím majetku, alebo peňažným trestom, alebo prepadnutím vecí. Podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 odňatím slobody až na päť rokov sa páchatel' potrestá, ak neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor vo väčšom rozsahu.

Podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu.

Ak bolo v konaní pred okresným i krajským súdom preukázané, že obvinený Bc. T. H. nie je díler a drogy mal pre vlastnú potrebu, pričom z dôkazov podľa oboch súdov vyplynulo, že drog nebolo viac než na 6 – 7 priemerných dávok, mali, ak dokazovanie považovali za nepochybný základ pre vyslovenie viny, uznať obvineného Bc. T. H. za vinného v súlade s citovanými ustanoveniami z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006.

Toto ustanovenie je priaznivejšie ako ustanovenie § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, pretože umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na päť rokov, kým ustanovenie platné v čase spáchania činu umožňuje uložiť trest odňatia slobody od dvoch do ôsmich rokov.

Najvyšší súd po vyslovení porušenia zákonov, zrušení napadnutých rozhodnutí prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Keďže okresný súd bude viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil, vykoná opätovne výsluchy osôb, ktoré odnimali obvinenému Bc. T. H. 6. februára 2001 na hraničnom priechode Bratislava – R. drogy, ktoré mal u seba a ďalej vykonávali prvotné úkony v tejto trestnej veci. Účelom dokazovania je nepochybne zistiť, aké množstvo drogy bolo odňaté, kto ju komu odovzdal až po expertov KEÚ PZ Bratislava, z akého dôvodu ten ktorý orgán prebral vždy iné množstvo drogy, až z nej miesto 4,5 g a 1,5 g ostalo 3,3 gramu. Na zápisnice o odňatí veci a o zaistení veci nemožno ako na nezákonný dôkaz prihliadať.

V prípade, že výsledok takéhoto dokazovania nepovedie k nepochybnému záveru (je to možné, ak si svedkovia nebudú pamätať a ani nahliadnutie do nimi vedených služobných podkladov, nie však nezákonných zápisníc, im neposkytne podklad na rozpamätanie sa) o množstve drogy odňatej obvinenému Bc. T. H., bude Okresný súd Bratislava V postupovať v súlade so zásadou v pochybnosti v prospech obvineného Bc. T. H., pretože sa nebude dať bez akejkoľvek pochybnosti vylúčiť, že množstvo drogy, ktorá mu bola odňatá sa mohlo nachádzať v ktoromkoľvek z dvoch balíčkov, ktoré experti vyhodnocovali.

Vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie bolo zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. októbra 2008

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová